

RÖPL.

72

1526

2 NENIA SERE

NISS. DOMINAE MARIAE REGL

na Pannonior: de obitu Sereniss. Do

minæ Elifabethæ Reginae Danorum

Sororis dulcissimæ CASP.

Vrfino Velio authore.

EIVSDEM AD DIVERSOS

diuerfa Epigrammata.

Farkas Lajos,
Könyvtárából
1878. Dec. 10. n.

277.

CLARISSIMO ET EGREGIO VIRO DOMINO BENEDICTO
BEKENIO Pannonio Protonotario Palatinali Cass. Vrs. Vclius. S.D.

CVM alias propter res multas multum sane debeo Pisoni doctiss. probatissimoq;
uirosuū præcipue loco singularis beneficij duco, q. illius domi præterita hyeme
suauissimoq; in conuiuiū Benedicte BEKENI te primum nosse cepi, cuius morum incredi-
bilis suauitas summe mihi voluptatiz ingenium atq; animi moderatio non minori fue-
rit admiratōi. Tantopere porro cōplacita est mihi Virtus tua uel primo gustu, ut re-
pente te ad amandum uehementer mirabilemq; in modum fuerim accensus, ac iam inde
ab initio ex quo iacta sunt fundamēta amicitie nostræ mecū in animo cogitauī quo pa-
cto & qua uia mei erga te amoris atq; obseruantie magnitudinē tibi poscē ante oculos
ponere, & certissimis quibusdā argumētis insigniter declarare. Cū itaq; perspectū ha-
berē te eruditorū scriptis ac literarū monumētis inprimis oblectari, statui in præsentia
tibi nugas hæc meas in publicū proditura nuncupatū dedicare, nō quo illorū in nime-
ro censerī uelim, neq; enī adeo frōte careo, ut ausim id mihi arrogare, neq; uero res tam
digna iudicāda est primū ut adatur, deinde ut tibi iscripta exeat, uerū omnino extare a-
liquid uolui quo nō ingenij quodā mihi permediocre contigit, uis ac celsitudo ostētaretur,
sed explicaretur & pateret etiā atq; etiā dilucide amor erga te meus & studiū minime
peruulgatū ac triviale. Iam uero quicquid est libelli huius ut gratius acceptusq; sit ocu-
lis legentiū, & pōderis a liquid accedat nugis meis Reuerēdis. & ampliss. Domini. D. La-
dislai Salcani Archiepiscopi Strigoniensis, uersus tamen si per paucos operi tā minuto &
nō ita magni precij cōsulto præfixi, quos ille, mirabile dictū est, ex tēpore inter funebres
pōpas & ineditate effudit. Qui Vir uel solus documēto esse potest exteris nationibus ut
aliarū rerū omnium quas natura ad usum cultumq; uitæ humanæ produxit copiam atq;
ubertatem affluere, ita animos sublimes et ingenia excelsa ac matura Pannonijs minime
deesse. Quis uero est modo sana sit mēte ac iudicio præditus, qui nō admiretur Salcanū
arduiss. negocijs grauissimisq; laboribus itā ide ab ineūte ætate cōtinētē occupatū dome-
sticis studijs tātopere, & successibus horis, quæ illi paucissimæ propter infinitā rerū ad-
ministrandarū uim & molē cōtingerūt profecisse, ut nulli præterea rei deditos quā in-
genij cultura, bonarūq; artū exercitationi ipse insigniter antecellat. Cuius quidē uir-
tutes omnes recessere neq; huius est loci, neq; harum utrium, et reseruaui hæc aliud in
tempus magis idoneū. Porro nō legiō sit epistola opere ipso. Tersissime BeKENI quale-
cūq; est quod tuo nomini dicatur ab Vrsino queso nō paruitate, sed animi propensissi-
mi in te tuūq; perstudiosi sedulitate estimatū, ac grate acceptum æqui boniq; fici, s. quo
quidē argumento beneuolentiæ singularis tuæ ad nuncupationem luculentioris alicuius
operis nos mirifice animabis. Bene Vale ac me ut cepisti perge amare. Magnifico &
amplissimo Viro. D. Stephano Verbetio inchyti regni Hungarie Palatino me diligētē
cōmendabis, quē ego Virū propter & multas & egregias uirtutes ipsius plurimū facio
coloq; et summo opere obseruo. Viēna. 1. Kal. Apri. Anno à natali Christiano. 1526.

REVERENDISS.
ET AMPLISS. DOMINI D. LADIS-
ai Salcani Archiepiscopi Strigoniē,
ad Serenissimam D. MARIAM
Reginam Panno. ex tempo-
ralis consolatio.

Hungara Reginae Danae Regina parentat
Amisſa lachrymis plena sorore soror.
Cur ploret non est, vita clementior illi
Mors fuit, hæc rapuit quod dedit illa malum.

EIVSDEM DE FELICISS. PVER-
perio Serenissimæ Dominae Bo-
nae Reginae Poloniae.

Quæ Bona dicta fuit nunc Regem enixa Polonis,
Optima felici facta puerperio est.

A h

NENIA.

Et si iam nimio pectus percussa dolore
 Tot frustra in gemitus soluor, & in lachrymas.
 Nec me nocturni delectant mollia somni
 Tempora, non animum facta diurna iuuant.
 Sic tamen immenso iuuat indulgere dolori,
 Et totos flendo continuare dies.
 Ex quo fama meas tristissima perculit aures,
 Quæ miseræ assidui causa doloris erit.
 Te mihi præreptam properata morte sororem
 O soror, o miseræ nuper adempta mihi.
 Venit ab intonsis mortis dirissima Cimbris
 Vsq; ad magnanimos nuncia Pannonios.
 Nuncia quæ teneram turbauit vulnere mentem
 Luctifico, & lachrymis iugiter irriguo.
 Illuc te migrasse / negant quemq; vnde reuertí,
 Clausam Lethei gurgitis alluuiæ.
 Crudelis Libitina, & vos crudelia fata,
 Crudeles Parcæ uos quoq; Lanificæ,
 Vos ne iuuat teneras ab stirpe abscindere vitas?
 Vos medio in cursu rûpere fila iuuat?
 Temporibus lætis tristemur, & omnia luctu
 Miscentum tepido rore genæ madeant,
 ncipiant corrupta tumescere lumina fletu,
 Et liquidam os labris semper amariciem
 Hauriat. hæc sunt casus solacia nostri,
 Hæc tibi dona meus tristia libet amor.
 Has etiam inferias mcestas, & inane pheretrum
 Ante aras instar funeris instituo.

Vtq; suum natum sub densa Daulias vmbra
 Plorat auis, quanq; plorat inutiliter.
 Sic istud repeto nomen, ter flebile nomen
 O soror / o miseræ nuper adempta mihi.
 Cæsaris Elisabetha soror / cui seruit Iberus,
 Cui late Hesperius subiaceret oceanus.
 Et Ferdinandi dilecta, sororq; sororum
 Et mea, & alterius dulcis, & alterius.
 Flet Lusitani maris accola, Cantaber una /
 Flent Belgæ, & flauus Cimber & indomitus?
 Vna omnis ruit in fletus domus Austria, nec iam
 Pannonius tepidis temperat a lachrymis,
 Ipse tuos manes veneratur honore supremo
 Rex meus, & raptam deflet amabiliter.
 Iam pulla in trabea demisso uertice luget,
 Congemît vxori tristis & ipse suæ.
 Et fletum ingeminant procures, ac triste tuentur
 Consultiq; pij, Magnanimiq; Duces.
 Sed mea præcipue moriens tu gaudia turbas,
 Mecq; tuo linquis seminecem interitu.
 Ha saltem manibus clausissem lumina nostris
 Pallida, cum premeret ferreus illa sopor.
 Cum matronali digitis a uertice nigris
 Ausa tibi crinem est uellere Persephone.
 Ah saltem lachrymis maduissent mortua nostris
 Ora tua, hausissemq; vltima flabra animæ.
 Vltimæq; erepta moribundæ luce dedissem
 Percupide labris oscula frigidulis
 Dixissemq; vale, extremumq; affata fuisset
 Occidis heu nostræ flenda ruina domus.

Cum nequij vero iam munere fungar inani
 Aspitio interitus dum simulacra tui.
 Et quas morte obita persoluimus æthere cassis,
 Has tibi tam mœstas ducimus inferias.
 Verbaq; quæ manes, complorentumq; querelæ
 Excipiunt nobis vda per ora fluunt.
 Omnibus inq; locis memores, atq; omnibus horis
 Sollicitæq; erimus, flebiliterq; tui.
 Elisabetha iaces Soror ah florente iuuenta
 Ah soror, ah miseræ nuper adempta mihi
 Aeternum o extincta vale, surreptaq; tecum
 Gaudia nostra simul, delitiasq; feras.
 Omnia falce metit mors pallida, nec tibi profunt
 Forma, genus, vires, gloria, pectus, opes,
 Ut taceam casus, Regumq; exempla priorum/
 Exemplis eheu nostra referta Domus.
 Restat ut ista tuo sint insculpenda sepulchro
 Carmina, & incisas præferat urna notas
 Danorum Regina & Cæsaris Elisabetha,
 Clara Philippeo sanguine nata soror.
 Ante diem occubuit, iam fatorum exige leges,
 Hæc annis iuuenis vixit, anus meritis.

EPITAPHIVM EIVSDEM SERENISSI-
 mæ Reginae Daciæ.

Quæ: cuius Regina: fata est Isabella Philippo,
 Danorum coniux Regis, an & peperit?
 Facta quater genitrix, ætas quæ: ineunte iuuenta
 Occubuit, meritis quam fatearis anum.

ALIVD

Quæ tegit hoc Marmor: tegit hoc muliebri cadaver,
 Quero genus, nomen, tempora, cum meritis?
 Danorum Regina, fata est Isabella Philippo,
 Facta quater genitrix, pene puella obiit.

DE VESTE LVGVBRI DEPOSITA A SE-
 renissima Domina Regina Maria Pannoniorum.

Atratam cernens Marien/furuumq; cubile
 Cypris, & in molli Stragula pulla thoro.
 Nouit ut interitu turbatam forte Sororis,
 Et declarantes gaudia versa togas.
 Non tanti mors est, ait vnus, vnus ergo
 Non æquum est tanto tempore flere duos.
 Nec me passus amor iuuenem lugere preceptum
 Siccauit quassa mox face lachrymulas.
 Mitte graues gemitus/& inanes mitte querelas,
 Et Regina Viro perge placere tuo.
 Dixit, & iniecto niueo mutauit amictu
 Blanda Venus vestem, Stragula dulcis amor.

DE EADEM SERENISSIMA DO. REGINA
 Anna apud matrem Cupidinis querela.

Cur fleret natum cytherea rogauit inermem
 Ille arcum amisi, telasq; mater, ait.
 Tunc dea, quis rapuit tantus tibi: rettulit ille,
 Pannonio Regi nupta decens Marie

Rursum hæc, qui potuit: hæc reddidit ille, putavi
Deceptus forma me dare diua tibi.

AD REVERENDISS. DOMINVM D. LA.
dislaũ Zalcanu Archiepiscopu Strigoniensem.

Ante Iouem longo certamine Pallas, & augur
Delius, & coniunx disseruere Iouis.
Quod maiora dedit tibi numen, ut illius esses,
Diuitias Iuno, carmina Phoebus ait.
Pallas, ego huic pectus, uos ne contendite dixit
Iuppiter, his maius cum dabo, noster erit.

ALIVD AD EVNDEM:

Pessus Atlas humeris qui coelum, & sydera torquet,
Quieserat qui tam grande subiret onus,
Noluit Alciden, neq; enim suffecerat ille
Cum prius æthereum sustinisset opus.
Salcanum vt uidit tot ferre negotia solum,
Et tot cura hominum milia stare sua.
Hic ait, innumeros hominum qua mente labores
Sustinet, & coeli templa, Deosq; ferat.

ALIVD

Cœlum Atlas humeris & sydera portat, & vna
Sustinet æternos pondera sancta, deos.
Tu regni summam, & Zalcane negotia portas
Non velut ille humeris ardua, verum animo.

Tantum hinc cœlifero potior dicaris Atlante
Quantum animi, uires corporis exuperant.

ALIVD.

Cæsar ad occiduos longe qui regnat Iberos,
Et late Hesperijs gentibus imperitat.
Iam mihi non Salcane leuem mandarat honorem,
Cum me fata alio proripuerunt mea.
Solis ab exortu nostrum quæ surgere nomen
Non uespertina de regione uolunt:

ALIVD.

Regia cum tractes Salcane negotia solus,
Nec tibi luce quies, nec tibi nocte uenit:
Ipse tamen versus, & docta poemata condis,
Miror inauditæ dexteritatis opus.
Rite deum nate auspicijs, & Apolline dextro,
Vtracq; namq; huius munera solus habes.
Veridico antiquos ornare numine Delphos:
Carminibus Parnasi præficere iugis.

IN REGEM IN EIVSDEM REVERENDIS.

D. Archiepiscopi ædibus sese obarmantem,

Purpureos inter procures, populicq; Cateruas,
Inter & armatos, agmina læta Duces.
Cum sequerere armis fulgentem a vertice Regem
Lucet ut Aegiochi fulmen ab arce Iouis.
Visa mihi, Heroas æquum est componere diuis,
Visa mihi Martem est Attica diua sequi.

B

Tunc dixi, modo Pannonij sperate secunda,
Mars cum Palladio numine dexter adest.

AD EVNDEM.

Q₂ Salcane facis versus, bene consulis idem
Illud habes Phœbi/Pallados istud habes.
Q₂ Diuina loqui solitus, q₂ pectore forti es,
Rursum illud Phœbi, Pallados istud habes.
Quandoquidem proprijs Dij te virtutibus ornant,
Supra hominem merito est, quod sapis, atq₂ facis.

TORMENTVM BELLICVM.

Fulmina cum faceret Vulcanus fœua tonanti,
Salcano fecit proxima tela suo.

L. S.

Quis neget a flaua te Pallade semper amari?
Cum facis Acacides, cum dicis haberis Vlyses.

SALCANVS VRSINO.

Viuerenobiscum si uis Vrsine venito,
Mens mea fortunis fiet amica tuis.

VRSINI RESPONSVM.

Sic mihi tu facilis, sic sim tibi maxime carus
Præsul, & optata conditione fruor.
Vt mea mens nulli, tibi q₂ seruire parata est.
Et studet hæc vni velle placere tibi.

Non si me Cæsar petat, aut qui Cæsare maior,
Te potior fuerit ille, vel iste mihi.
Tu mihi Cæsar eris, tu Cæsare maior, & vrbs hæc
Roma erit, & Latium Pannonis ora solum.

AD SALCANVM.

Quousq₂ tanta sustines negotia,
Casusq₂ tot rerum graues
Salcane magnis non silende vatibus
Subire mature paras?
Quantum tibi arrogauerit decus labor,
Pectusq₂ diues consili,
Nouere gentes hinc & hinc quas alluit
Rex Ister animum potens.
Nouere Reges, atq₂ Regum liberi
Te munerati sedulo.
Laboriosi mens Vlysis, & manus
Quid efficaces Hercules
Cœlo beat₂ cum deos hic viribus,
Ille arte mortales sibi
Deuinxit. ohe maximis vir impiger
Defuncte iam sudoribus
Audita tantum est hætenus virtus tua,
Quam fama diuulgat volans.
Spectator esse cuius optarim modo,
Vt sensibus figam meis
Tot facta pulchre, & auspicata munia
Antistitis lectissimi.
Tu ciuitatum iura/resq₂ construis
Prouintiarum publicas

Regniq; summam, & quemq; qui decet status,
 Tu mente curas prouida.
 Roges quid inde commodi decerpsero
 Phcebi assuetus ocio
 Ignobili, curæq; securo grauis,
 Miranda primum videro
 Dictu, nec ipse iudicatus tam piger,
 Cultu nec expers ingenij
 Quin ut Cicadæ uoce dulces florida
 Lassum viatorem iuuant,
 Cum solis arens æstuosi lucidis
 Tellus inarfit ignibus,
 Ille aut sub vlmō candida ue populo
 Paulum reclinatus iacer,
 Donec remissis syderis caloribus
 Auræ salubres obstrepant,
 Sic coeperint te cum uacabit, arduis
 Curis solutum cum meæ/
 Tum doctiorum fructuosæ syllabæ
 Ut serijs non iuero.
 Sed & iocosum præter Aonidum melos
 Vtus tibi accedet mei,
 Quod imperaris cunq; mox industriam
 Vatis probaueris tui.

AD MAGNIFICVM DO. STEPHANVM
 Verbeutium regni Vngariæ Palatinum.

Aurea cœu fulgent cœlo Lenæia dona
 Olim Ariadneo vertice conspicua,

Inter & innixum genibus/spirifq; Draconis
 Implexum æternis ignibus irradiant,
 Illud lachei monumentum & pignus amoris,
 Signaq; Thesææ lucida perfidiæ.
 Sic tua Verbeti virtus clarescit, & inter
 Magnanimos ardet cognita Pannonios.
 Siue Pericleo uerborum fulmine ritu,
 Seu promissis forti pectore consilia.
 Vincis Nestorææ mellita volumina linguæ,
 Sensaq; cordati pondere nixa senis.
 Et tales cingens Troiam obsidione relicto
 Nelida, Atrides optet habere decem.

AD EVNDEM

Cur modo constitui Verbeti maxime fortes
 Inter, & armiferos uiuere Pannonios.
 Centum ego cum valeam subito depromere causas,
 Vna sit e centum, atq; altera causa satis.
 Quamuis Salcani nos allicit ardua uirtus,
 Nec minus & virtus Vir generose tua.
 Et Thomari vario iam cognita dextera bello,
 Et Brodericei sobria vis animi,
 Pifq; iam longo pridem mihi cognitus usu,
 Quo cum est hospitij ius mihi dulce viro.
 Quamuis terra ferax rerum, cœlumq; salubre
 Qualis erat Capuæ/quale Crotonis erat,
 Me iuuat inspectare virum tot milia, quorum
 Composuit vultus bellica virgo graues.
 Nil leue, nil uanum est/maturaq; vis animorum,
 Nulla ætas ludis, illecebrisq; uacat.

Spartani ritu populi, qualesq; seueri
 Vixerunt olim non sine laude Cures.
 Turpis adulterij uix nomina nota, nec ulla
 Fraus innuptarum stricta pudicitiae est,
 Larga, frequensq; Dei gens, & purissima cultrix
 Parcere docta pijs, perdere prompta malos.
 Si qua in gente diu poterat Astra manere, hæc
 Apta domus, cœlum ni placuisset, erat.

AD EVNDEM.

Nec lusus tibi, nec iocos poetæ
 Nec versus humiles, & hisce mittant
 Nugis consimiles, inane lemma,
 Iam nec materiam sibi querantur
 Scribendi vel idoneam negari,
 Heroas celebrent vii vetustos,
 Alciden puta, Liberumq; patrem,
 Fortem Thesea, Theseoq; natum,
 Et quoscunq; alios prebat vetustas,
 Aut quos Graiugenæ cantunt disertæ.
 Verbete tua prædicanda virtus,
 Et cura ac studium rei gerendæ
 Recte/ fortiter/impigre/decenter/
 Lassabit decies decem poetas.
 Annales quoq; plurimos replebit.
 Quales Pontificum fuere quondam,
 Vel Cœli celebres, vel Antiatis
 Rhomanæ memorant fuisse chartæ.
 Dehinc Crispi breuitate colliganda.

Et felicius explicanda Liui
 Vbertate beata, & eleganti.

AD REVERENDISSIMUM DOMINUM
 Stephanum Brodericiū Ep̃m Syrmieñ & c̃ indyti
 regni Hungariæ Cancellarium.

Optimus ut fieres dux inde authorq; fuisti
 Iam Stephane a teneris vnguibus ipse tibi,
 Ut fieres tantus/ maior licet esse mereris,
 Suspicio hoc æquos sic voluisse Deos.
 Si tibi quottidie magni cumulentur honores,
 Non melior fieri, maior ut esse, potes.

AD EVNDEM.

Optimus es, summo & nūc munere fungeris, olim
 Perfecta est bonitas iam tua, crescit honos.

AD EVNDEM.

Doctus es, & bonus, & sapiens, hæc singula magnos
 Cum faciant, quæso trina quid efficiunt?

AD EVNDEM VENIENTEM STRIGONIUM.

Saluus venerit opto Brodericus
 Lynceus non mihi lippus intuentus,
 Cuius lumina si videre possent,
 Quantum mens videt Argus alter elset,

AD MAGNIFICVM D.IO.ANTONIVM

Baronem Burgi Nuncium Apostolicum.

Si quis quid recitat tibi non palparis amico,
 Hoc & Quintilius more probatus erat.
 Libera non animo discordant verba loquentis,
 Sic grauis est Censor dictus & ipse Cato,
 Commodus ut viuas alijs frugi esse laboras,
 Hoc etiam Piso nomine clarus erat.
 Nil venale tibi est, fuluo neq; flecteris auro,
 Hinc sua laudarunt tempora Fabritium.
 Porro q; es recti tantum studiosus/ & equi
 Vis dicam cuius docte Baro istud habes?
 Natus Trinacriæ felicis in vbere terra
 Legiferae ante alios munera matris amas.

AD REVERENDISS.D.STANISLAVM

Episcopum Olumuceñ.

Thurso Pontificum decus bonorum
 Gentis Thurso tuæ perenne sydus
 AEui gloria Thurso magna nostri
 Felix materia euge Thurso vatium
 Modis omnibus absolute Thurso,
 Nomen mirifice elegans rotundum,
 Quod se accommodat omnibus Poetis,
 Versu quolibet hinc & hinc decorum,
 Et quouis pede currit expeditum.
 Seu nos Maonio incitatur cestro,
 Heroo & libet intonare cantu,

Seu nos Callimachi emulamur umbram,
 Aut Flacci varium melos cimus,
 Aut tales imitamur adstruentes
 Docti carmine syllabas Catulli.
 Venisti mera sæculi voluptas,
 Nostræ presidium ac decus Thaliæ:
 Mæcenas hominum optime optimorum.
 Ut cœlum eripit omne sæua nautis
 Tempestas/ & inæstuans procella.
 Qui ludibria murmurantis Austri
 Huc illuc rapiuntur inquieti,
 Cum fors sydus amicum & expetium
 Spondet exorïens die salutem,
 Strato cœrula per quieta ponto
 Optato potiuntur inde cœlo.
 Sic curis agitati, & infalubri.
 Aestu sollicitudinum malarum
 Nunc nunc exorïens graueis procellas
 Vultus mite qui serenat astrum,
 Tempestatem abigit periculofam,
 Solem restituit voluptuosum.
 O sydus modo Castori gemello
 Iungendum/ & cui Castoris gemellus
 Cedat, quod modo lucida sub æthra
 Nautis irradiet laboriosis,
 Votis omnibus omnium expetendum,

AD MAGNIF.D.ALEXIVM Thursonem.

Quantum nostra bonis debet Thursonibus ætas,

Quātū ego, doctōrū, & quicquid vbiq; virū est.
 Non ego, non omneis poterūt memorare poetā,
 Non & qui ingenio praeſtat/ & arte Logus.
 Ipſe parens veſter/ propria hoc virtute parauit,
 Vnus vt in toto atq; vniciu orbe foret,
 Quē magni ambirent Reges, quoq; auſpice magnas
 Res gererent, cuiuſq; illabelacta fides
 Vſq; erat. hinc generis clariffima ſydera veſtri
 Nati Pontifices alter & alter erant.
 Quid fuerat Iano melius? quid ſanctius iſto
 Regula qui eſt vitæ Marcomanum populis?
 Deniq; quis non æquus amet te pulcher Alexi?
 Et fratrem nomen qui genitoris habet?
 Hæredes patriæ virtutis, opumq; beatam
 Thurſonum vere/ magnificamq; Domum,
 Carmine quæ Veli quocumq; / Logicq; rotundo
 Nota ſit Eois, nota ſit Helſperijſ.

AD REVERENDVM D. ANDREAM Præ-
 poſitū Srigoniē Virum vndecunq; doctiſſimū.

Abi hinc o mala rauis, & moleſta
 Nec me longius ange pituita
 Raucum iugiter/ & grauedinoſum,
 Abi hinc peſſima turgidi palati
 Peſtis/ cum miſeras periculofa
 Fauces obſidione cingis, ohe
 Hoſtilem premis in modum iacentes.
 O tormenta odioſa, compedeſq;
 Rauci gutturis/ & ſiticolofi.

Nec poſſum mihi/ nec vacare amicis.
 Nec iam ſeria/ nec ioca excitare.
 Nam cur vos rogo Coelites beati
 Vox me deficit? & cibus negatur
 Obſtrictis mihi faucibus tumore?
 Cur vix æra ſorbeo perennem?
 Non veſtros ego prodidi loquaci
 Conuictus petulantia proteruius,
 Vt me Tantaleas ſubire pœnas
 Par ſit, & crucietis immerentem
 Et raucedine/ & eſuritione.
 At vos Endecaſyllabi fluentes
 Sed non appoſite/ nec apparate,
 Verum (vt mos meus eſt) repente fuſi,
 Andreae bona dicite verba.
 Noſtrum illi quoq; nunciate caſum,
 Quo conuiua minus venire poſſim
 Ad tam munificum virum, & benignum
 Doctum Iuppiter hoſpitem/ & diſertum:
 Diuerſis epulis/ ſuauibuſq;
 Et mentes hominum/ & gula replentem
 Eſcarum illecebris Apicianis,
 Sermonumq; lepore Tulliano,
 Dictis Socraticis, Platoniciſq;.

AD NOBILEM D. GEORGIVM LOXA-
 num Regium Secretarium.

Nil mirum æterno ſi delectariſ Homero:
 Sæpius in magna te legis Iliade.

Nire tu specie/tu pectore reddis Vlyſſem,
 Aemoniumq; citis paſſibus Aeaciden.
 Titiden animo/iucunda voce minorem
 Attriden, fido corde Menetiaden.
 Atq; alijs alios virtutum inſignibus æquas.
 Vndiq; & oftendit te tibi Mæonides.

DE CLARISSIMO VIRO BENEDICTO
 BEKENIO, ad Piſonem.

Miremur varias tot in vno corpore dotes
 Et tot in egregio pectore diuitias.
 Credite non ludit ſpecies, quin indole clara
 Irradiat virtus ſæpius ante diem.
 Qualis heri nobis BEKENIVS optime viſus
 Piſo, quis in vultu luminibusq; decor?
 Quem non tam prudens rapiat ſacundia? ceu cum
 Sparſerit hibernas candida bruma niues?
 Tam purum ſcleris pectus iam poſſidet olim
 Cana fides/verax Suada/verenda Themis
 Auspice quo iuſtum niuea cum pace/piumq;
 Florentes ſtauent vndiq; Pannonios.

AD EVNDEM.

Donaſti incluſam fuluo mihi protinus auro
 In primo gemmam limine amicitiae.
 Et dixi hoc animo tibi quo damus accipe Veli,
 Perpetuum & noſtri pignus amoris habe.
 Inſculpta eſt niueum complexa ardentem Olorem/
 Nuda iacens/ipſum Leda tenenſq; Iouem

Vnde pios peperit fratres qui tempora vitæ
 Partiti dum alter viuit, & alter obit.
 Talibus auſpicijs Bekenii candide ſanctum
 Pangitur æternæ ſœdus amicitiae.
 Viuamus vero ſic uſq; in amore gemelli,
 Caſtor ut, & frater Caſtoris Oebalidæ.

AD OPTIMUM VIRVM D. EMERIVM
 cum Calnai Regium Secretarium.

Amabo optime Calnai per omnes
 Te deos rogo / per tuos ocellos
 Nam quid noſter agit beatus ille
 Nadaſtinus, & ille tam ſuauiſ?
 Vir lectiſſimus, optimus ſodaliſ?
 Cuius nunc careo allocutione
 Orbatus ſalibus facetiſq;
 Quis poſt ſeria totq; poſt labores
 Curas anxiferas, & actiones
 Conſuevit lepidos ciere riſus?
 Inter prandia vbi incidere nobis
 Sermones varij modo hi, modo illi;
 Inter cenam vbi quiſq; mox ſodaliſ
 Garrit liberius, ſaleſq; fundit
 Feſtiua lepidus loquacitate.
 Illi Diſ bona multa dent merenti;
 Et talem magis ac magis beanto.
 Sed iam te rogo/tu rogabis illum
 Ne pigrere ſubinde tuq; & ille,
 Obſcurum tenuem, & poetam ineptum

Claro, magnanimo, & Viro efficaci
Vrsinum memorare Broderico.

GEORGIUS LOGVS GASpari Vrsino Velio.

Poëta Lepido suo sodali
Vrsino Logus, optimi poëta
Horatij, quem amat impotente amore,
Et vestigia cuius ille sacra
Passu iam prope consecutus æquo est.
Hoc diuinum opus, aureo in libello
Compacto ingenio, manuq; docta
Ex magnæ Italiæ sinu, & beato
Quo viuit modo Felsinæ recessu,
Dum ille in Pannoniæ interim Vienna
Et musis bene gratus, atq; amicis
Doctis, ingenuis, & integellis
Viuit suauiter otio in beato
Transmittit, memor huius vsq; & vsq;
In pignus fidei, suiq; amoris.

GASPAR VRSINVS VELIVS LOGO suo.

Disertissime cultor o sororum
Doctarum Loge, flos poëticorum
Quot nunc sunt hominum locorum vbicq;
Gratias agit optimo poëta
Vrsinus ubi/qualis ipse cunq; est
Pro tam munere culto/& eleganti,
Formoso, aureoloq; pro libello,

In quo vatis opus perenne sacri
Quem cunctis habet ipse chariorem,
Verum siue ioco, aut amore multo
Factum est, ne videaris indecenter
Ausus/ nec bene Velium poëta
Docto in carmine comparare tanto,
Quem nemo fuit ausus æmulari,
Et vestigia cuius ipse adoro,
Vt desint mihi cæteræ Poëta
Virtutes sapientis, ac rotundi,
Nunc & lumine lippiens utroq;
Et collyria sustinens utroq;
Hoc saltem vitio, licet molesto
Horati similis quæam videri.

DE SE IPSO ET LOGO.

Iam mihi liquendū Aonidum nemus/altaq; Cyrrhae
Vos iuga/Permessi iam valeatis aquæ.
Humanis potiōra sequar/tibi Chryste dicabo
Omne æuum si quod mi superasse voles.
Qui patriam celso decorabit carmine/nobis
Succedat melior/iam meliorq; Logus.
Non spes ille meas crescens/animumq; fefellit,
Immo etiā exuperat nunc magis atq; magis,
Cedite Germani vates/Latijq; nisi vltro
Ceditis, at vobis hunc sinite esse parem.

Ioānes Singrenius Viēensis Typographus excudes
bat. Anno a Christo nato. M.D.XXVI.

